

Københavns Kommunes Handicappolitik 2018-2022

– kommentarer fra CAS' centerråds pårørendemedlemmer

Centerrådet i CAS (Center for Autisme og Specialpædagogik) repræsenterer de 198 handicappede borgere i CAS' 7 botilbud med døgn dækning, 10 dagtilbud og 1 aftentilbud. Det er voksne borgere med nedsat funktionsevne og/eller psykiatriske tillægsdiagnoser. Borgerne befinder sig i mange forskellige faser i livet og har meget forskellige behov: De er i alderen 18 til 82 år, har som regel flere handicaps (herunder har mange en autismediagnose) og er helt afhængige af massiv og faglig kompetent støtte i deres liv for overhovedet at kunne fungere, for slet ikke at tale om at deltage i socialt samvær (deltagelse, netværk, meningsfuld beskæftigelse, aktivitet mv.).

Centerrådets pårørendemedlemmer har med stor interesse læst og diskuteret Københavns Kommunes Handicappolitik 2018-2022 (i det følgende "handicappolitikken") og har de følgende kommentarer til den.

Som repræsentanter for de handicappede borgere værdsætter centerrådets pårørendemedlemmer den gode vilje og hensigt der ligger bag. Vi støtter i allerhøjeste grad visionen om at borgerne skal støttes til at kunne leve et liv med høj livskvalitet, og dermed få "Det gode liv", der her er udpeget som det første tema. Men vi kan som pårørende også mærke, at dette liv er blevet stadig mere presset, og mange steder er mere uværdigt end godt.

Ressourcerne til den enkelte borger skal mindst fastholdes

Vi har som pårørende år for år mærket nedskæringer i hjælpen og støtten til disse borgere, så den nu er på et niveau, hvor deres mulighed for et værdigt liv er stærkt reduceret. Det er derfor vigtigt at ressourcerne til den enkelte borger ikke beskæres yderligere (med mindre der er faglige grunde til det), at fagligheden hos personalet styrkes – så de får de bedste muligheder for at hjælpe disse borgere med komplicerede og belastende handicaps – og at personalets tid flyttes fra administration og rapportering til direkte tilstedeværelse hos borgeren.

Alt arbejde for de handicappede skal tage udgangspunkt i hver enkelt handicappedes prioriterede behov

Selv med uændrede ressourcer til den enkelte, er støtten i dag mangelfuld når det gode liv skal realiseres. Derfor er det ekstra vigtigt, at de begrænsede ressourcer bruges målrettet på at støtte de *prioriterede behov i den enkeltes liv*. Og hver handicappede borger bør kunne forvente, at alle omkring borgeren – pædagoger, pårørende, sundhedspersonale, socialrådgiver, forvaltning, ... - arbejder sammen og i samme retning på at lægge indsatsen der, hvor det betyder mest for at opfylde borgerens prioriterede behov.

Handicappede borgere i København har meget forskellige handicaps, forudsætninger og livssituation og centerrådet mener derfor ikke, at det giver mening at udnævne 3 tværgående, fælles "ovenfra-ned" temaer (udover det overordnede "Det gode liv") som pejlemærker for de næste 4 års arbejde. En politik vil (og skal) være retningsgiver for og prioritering af de næste års arbejde, og vi mener ikke, at sådanne temaer for den

enkelte handicappede borger vil være den bedste måde at fokusere de ressourcer der findes. For nogle handicappede borgere vil disse temaer betyde meget for deres livskvalitet, for andre vil det næppe gøre den store forskel, og for atter andre vil det betyde en nedprioritering af indsatser, der virkelig ville kunne gøre en forskel.

Handicappolitikken skal sætte retningen med en tydelig "nedefra-op"-politik

Mellem linjerne i handicappolitikken kan læses et ønske om at tage udgangspunkt i de handicappede borgere og ingen kan være uenig i det. Men der er behov for at det formuleres eksplicit i handicappolitikken, så det vil blive brugt som rettesnor i den efterfølgende implementering.

Centerrådet foreslår, at **handicappolitikken meget klart og tydeligt skriver**, at

1. Alt arbejde for de handicappede skal tage udgangspunkt i hver enkelt handicappedes prioriterede behov.
2. Den enkelte handicappede skal tildeles ressourcer mindst på sit nuværende niveau.
3. Personalets kompetencer indenfor dette handicapområde skal styrkes, og væsentlige dele af deres arbejdstid flyttes fra administration og rapportering til direkte borgerkontakt.

Det vil kunne give markant bedre muligheder for at realisere "det gode liv" for den enkelte, og som **målepunkter i midtvejsrapporten** vil vi derfor foreslå at

1. Der er udarbejdet en individuel behovsprofil for hver enkelt handicappede borger
2. Det daglige arbejde og ændringer i den handicappede borgers rammer tager altid udgangspunkt i borgerens behovsprofil.
3. Personaleressourcer er flyttet fra dokumentation og administrativt arbejde til direkte borgerkontakt.
4. Personalets faglige indsigt i den enkelte borgers handicap er styrket.

Med venlig hilsen

CAS centerråd

Karsten Tanggaard, centerrådsformand